

[Borgbjerg.]

Maar jeg her i Forbigaaende sige, at naar den ærede Ordfører for Venstre udtalte, at vi Socialdemokrater holder paa direkte Skatter og er imod indirekte Skatter, naar vi er i Opposition, men det finder ikke Sted, naar vi danner Regering, saa passer dette jo aldeles ikke. Den socialdemokratiske Regering forelagde adskillige Forslag om Nedsættelse af den indirekte Beskatning og fik ogsaa gennemført noget. Naar den ikke fik gennemført alt, hvad den vilde, laa det simpelt hen i, at der var et Flertal, som ikke vilde give os den nødvendige Erstatning for Bortfaldet af disse indirekte Skatter, eller som overhovedet ikke vilde gaa med til denne Nedsættelse af de indirekte Skatter. Det er Sandheden.

Et Afsnit af det forelagte Lovforslag handler om Aktieselskabsbeskatningen. Der har det ærede Medlem, der nu talte, Ret i, at vi meget godt fra vor Side har haft Blikket aabent for, hvor nyttigt det kunde være at lette Konsolidering, at det har været en af de store Fejl i de sidste 10 Aars Erhvervspolitik herhjemme, at der ikke er gjort tilstrækkeligt for at konsolidere Bedrifterne. Derfor stillede ogsaa den forrige Finansminister et Forslag i den Henseende — den ærede Taler hentydede dertil —, men vel at mærke i Forbindelse med forøget Sikkerhed for, at den givne Lempelse saa ogsaa blev anvendt til Konsolidering. En saadan Bestemmelse savner vi i det nuværende Forslag. Men dernæst vil den Bestemmelse, der saa stærkt gennemføres i det foreliggende Forslag, nemlig at Reservefonden lægges sammen med Aktiekapitalen, naar man skal fradrage de 5 pCt., medføre ganske urimelige Forhold, og man har ingen Sikkerhed for, at denne Lettelse anvendes til Konsolidering.

Nu hørte jeg vel, at den ærede sidste Taler antydede, at her kunde han ogsaa ønske en Ændring. Det var i det hele taget en meget forbeholden og kølig Tilslutning til Forslaget, vi hørte fra Venstres Ordfører. Det var i Virkeligheden en indsvøbt Indledning til muligvis gennem Udvalgsbehandlingen at springe fra det hele eller det meste af det. Det kan for saa vidt kun glæde mig. Da han her kom til noget, som man maaske i den offentlige Mening vil betragte som et centralt Punkt, gik han ogsaa udenom.

Ogsaa her vil det være rigtigt at anføre nogle Eksempler. Jeg skal da tage et stort Bankinstitut, et af de største her i Landet. Jeg er ikke sikker paa, at jeg opgiver Formue, Indtægt og Skat rigtigt paa nogle

Tusind Kr., men i det hele og store passer de Tal, jeg her fremdrager. Jeg tager et stort Bankinstitut med en Aktiekapital paa 50 Mill. Kr., med en Indtægt af 4 Mill. Kr. og med en Reservefond af 40 Mill. Kr. Et saadant Bankinstitut betaler i Øjeblikket i Indkomstskat til Staten 150 000 Kr. Hvis dette Forslag gaar igennem, vil denne Indkomstskat paa 150 000 Kr. blive nedsat til 0,0! Dette store Bankinstitut, der har tjent særdeles godt ogsaa under Lavkonjunkturen, vil tjene 150 000 Kr.

Er der nu mindste Sikkerhed for, at disse Penge anvendes til Konsolidering, hvad der for øvrigt i det her foreliggende Tilfælde slet ikke behøves? De kan akkurat lige saa godt blive anvendt til forøget Dividendebetaling, til Gager, Tantiømer, o. s. v.

Jeg har heller ikke de aldeles nøjagtige Tal for Store nordiske Telegraf-selskab, men jeg tager neppe fejl, naar jeg mener, at Reservefonden nærmer sig meget stærkt 100 Mill. Kr. Jeg er ikke sikker paa, at dette Selskab vil slippe helt saa billigt som det Bankinstitut, jeg her nævnte, men efter de Beregninger, jeg har anstillet, ogsaa under Vejledning fra sagkyndig Side, vil den Skat, som Store nordiske Telegraf-selskab svarer, og som allerede ved de Neergaardske Skattelove i 1922 blev væsentligt lettet, nu blive fuldkommen minimal, svinde ind til næsten ingenting.

Dette vil virke uheldigt, ogsaa i den offentlige Mening, for det tager sig ikke godt ud, at en Minister, som har bevaret den Stilling, den højtærede Finansminister har bevaret — det er mærkværdigt og efter min Mening i Strid med baade den vedtagne Lovs Ord og Aand; han er alligevel af Støttepartiet blevet hjulpet dertil, men jeg tror i Virkeligheden, det ærede konservative Støtteparti havde gjort Ministeren en Tjeneste ved at befri ham for dette Hverv, saa havde han staaet bedre under denne Skattelovsbehandling — nu stiller et Forslag, hvorefter et Selskab, til hvilket den højtærede Minister er saa nøje knyttet, vil faa en saa overordentlig stor Skattelettelse, som der her er Tale om, samtidig med at hele den store brede Befolkning overhovedet ingen Skattelettelse faar, og samtidig med at nogle Landejendomsbesiddere, særlig de, der driver deres Jord daarligt, faar Skattelettelser sammen med Grundejerne i Byerne og sammen med de passive Kapitalister — i stigende Grad op- efter, efter som de har Formueudbytte til. Det tager sig ikke godt ud.

Jeg kan huske, at jeg engang hørte en